

РЕШЕНИЕ

№ 2083

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1604** по описа за **2024** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. Т. от [населено място] срещу Решение от 29.12.2023 година, постановено по н.а.х.д.№4677/2023 година по описа на СРС,6 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №23-4332-000058/11.01.2013 година, издадено от Началник сектор в СДВР- ОПП, с което последният на основание чл.183,ал.5,т.1 от ЗДВП наложил на С. Т. от [населено място] административно наказание – глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл.6,т.1 от ЗДВП и глоба в размер на 50 лева на основание чл.183,ал.4,т.7 от ЗДВП за извършено нарушение на чл.137а,ал.1 от ЗДВП.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение. Твърди се, че не е извършвал никакво нарушение на Закона за горите и посоченото в АУАН и в НП не отговаря на действителността. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът-С. Т., редовно и своевременно призован, се явява лично и поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по касация- Началник сектор в СДВР, Отдел „ПП” редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор С. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и желае първоинстанционното съдебно решение да бъде оставено в сила.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Установено е, че на 01.01.2023 година около 15,24 часа в [населено място] касаторът управлявайки лек автомобил О. Вектра с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Д. К. А. и движейки се по [улица] от [улица] към [улица] и срещу бл.87А като след [улица] на пешеходната пътека при наличието на светофарната уредба, работеща в режим, навлязъл и преминал на червен сигнал на светофара, като е спрял за проверка от служители на Отдел "Пътна полиция" при СДВР, които установили, че водачът не ползва обезопасителен колан, с който е оборудван автомобилът. За констатираните две нарушения на чл.137а от ЗДВП и чл.6, т.1 от ЗДВП срещу касатора е съставен АУАН на 01.01.2023 година, предявен за подпис на нарушителя и подписан от него без възражения.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление, с което е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДВП- глоба в размер на 100 лева и на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДВП глоба в размер на 50 лева.

Въз основа на правилно изяснена фактическа обстановка, обосновано СРС е приел, че касаторът е осъществил посоченото и в акта, и в наказателното постановление административно нарушение на чл.6, ал.1, т.1 от ЗДВП, вменяващо в задължение на всеки участник в движението да съобразява своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка, като на дата 01.01.2023 година около 15,24 часа в [населено място] касаторът управлявайки лек автомобил О. Вектра с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Д. К. А. и движейки се по [улица] от [улица] към [улица] и срещу бл.87А като след [улица] на пешеходната пътека при наличието на светофарната уредба, работеща в режим, навлязъл и преминал на червен сигнал на светофара. Нарушението е установено от служители на Отдел "ПП" при СДВР като за констатираното нарушение е съставен АУАН на нарушителя и издадено наказателно постановление, с което на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДВП е наложена глоба в размер на 100 лева. Неоснователен е доводът на касатора, че от събраните доказателства не е установено по безспорен начин извършеното нарушение. На първо място, легално определение на понятието „участник в движението“ е дадено в разпоредбата на параграф 6, т.28 от ЗДВП, по силата на която "Участник в движението" е всяко лице, което се намира на пътя и със своето действие или бездействие оказва влияние на движението по пътя. Такива са водачите, пътниците, пешеходците, както и лицата, работещи на пътя. На второ място, безспорно е, че касаторът в качеството на водач на МПС попада в приложното поле на разпоредбата на чл.6, ал.1 от ЗДВП и за него важат правилата, установени в този текст на закона, в това число- да се съобразява и със светлинните

сигнали/ които според Параграф 6, т.38 от ДР на ЗДВП светлинен сигнал е светлина с определен цвят, излъчвана от светещо поле с определени форма и размери. На следващо място, от всички доказателства по делото е безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на нарушението, визирано в разпоредбата на чл.6,ал.1 от ЗДВП.Нарушението е доказано по несъмнен начин както от писмените, така и от гласните доказателства, което сочи на правилно ангажирана административно-наказателна отговорност на касатора за тоа нарушение. По делото не се съдържат доказателства касаторът да е санкциониран за извършено нарушение на Закона за горите, защото същият е санкциониран по ЗДВП с конкретно посочени правни разпоредби от него, а не по Закона за горите. След като нарушението е доказано,то съвсем законосъобразно административно-наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършеното нарушение, подбудите за неговото извършване, отчел е обстоятелството, че касаторът е с трайно установени навици да върши нарушения по ЗДВП и е наложил санкция в предвидения от закона минимум по реда на чл.183,ал.5,т.1 година- водач,който преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването, се наказва с глоба в размер на 100 лева. Така определеното наказание- глоба в размер на 100 лева е справедливо и съответно на извършеното нарушение,и ще допринесе за постигане целите на наказанието,визирани в чл.12 от ЗАНН,и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред.Като е достигнал до тези правни изводи,СРС е постановил едно правилно решение,което следва да бъде оставено в сила. Жалбата като неоснователна не подлежи на уважаване.

Наред с това от доказателствата по делото също е установено , че касаторът е управлявал МПС без обезопасителен колан в нарушение на чл.137а,ал.1 ЗДВП-вменяваща му в задължение като водач на моторно превозно средство от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, да използва обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани/ при съобразяване с обстоятелството, че автомобил, управляван от касатора е от категория М1/ а категория М - включва моторни превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на пътници, към които спадат категория М1 - моторните превозни средства за превоз на пътници, в които броят на местата за сядане, без мястото на водача, е не повече от 8./ От доказателствата по делото, е безспорно, че автомобилът на С. е бил окомплектован с обезопасителен колан, който той не е използвал.Легално определение на понятието обезопасителен колан, е дадено в параграф 1,т.47 от ДР на ЗДВП, според която "Обезопасителен колан" (колан за седалка, колан) е комплект от ленти с осигуряваща ключалка, регулиращи устройства и присъединителни приспособления, които могат да се закрепват към моторното превозно средство и са предназначени да намалят риска от увреждане на потребителя чрез ограничаване подвижността на тялото му в случай на сблъскване или внезапно намаляване скоростта на превозното средство. Такъв комплект обикновено се определя като "комплект колан", понятие, обхващащо и всяко устройство за преобразуване на енергия или прибиране на колан.Неоснователен е доводът на касатора, че нарушението е констатирано въз основа на неверни фактически обстоятелства,тъй като от събраните по делото доказателства несъмнено се установява, че касаторът е извършил посоченото както в акта, така и в наказателното постановление административно нарушение-управлявал е лек автомобил без да използва обезопасителен колан, с който е оборудван автомобилът. След като

нарушението е доказано по несъмнен начин, участието на нарушителя в него и неговата вина, административно-наказващият орган съвсем обосновано и законосъобразно е ангажирал административно-наказателната отговорност на Т. При отмерване на наказанието, административно-наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършеното нарушение, подбудите за неговото извършване, отчел е обстоятелството, че Т. е с трайно установени навици да върши нарушения по ЗДВП и е наложил санкция в предвидения от закона минимуми- 50 лева за нарушение по чл.183,ал.4,т.т.7 от ЗДВП, сочеща, че се наказва се глоба 50 лева водач, който:не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска или превозва пътник, който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска,Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение, и ще допринесе за постигане целите на наказанието,визирани в чл.12 от ЗАНН,и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред.

.Като е достигнал до тези правни изводи, СРС е постановил едно правилно решение,което следва да бъде оставено в сила. Жалбата като неоснователна, не подлежи на уважаване.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи и укаже на касатора ,че понятието,, незаконосъобразност“ на съдебното решение,,е непознато изобщо и неприсъщо на съдебните решения. Касационната инстанция проверява валидността,допустимостта и правилността на съдебните решения ,постановени от страна на първоинстанционния съд и то по реда на АПК, но на основанията,визирани в чл.348 от НПК.На второ място,понятието „незаконосъобразност “е присъщо на административните актове и на наказателните постановления, не и на съдебните решения.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.12.2023 година, постановено по н.а.х.д. №4677/2023 година по описа на СРС,6 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.